

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické, soudkyně JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a soudce Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST, a. s.**, IČO: 494 55 842
sídlem Soběšická 820/156, Brno
zastoupený advokátem Mgr. Markem Vojákem,
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava

za účasti: **statutární město Jihlava**
sídlem Masarykovo nám. 1, Jihlava
zastoupeno advokátem JUDr. Markem Bánským,
sídlem Elišky Krásnohorské 10/2, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2013, čj. KUJI 63081/2013, sp. zn. OOSČ 467/2013 OOSC/22,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajský úřad Vysočina, oddělení ostatních správních činností (dále jen „žalovaný“), rozhodl napadeným rozhodnutím spor vyplývající z veřejnoprávní smlouvy podle § 169 odst. 1 ve spojení s § 141 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“), mezi osobou zúčastněnou na řízení (navrhovatel) a Svazem vodovodů a kanalizací JIHLAVSKO, IČO: 484 60 915 (odpůrce, dále jen „Svazek“). Napadeným rozhodnutím vyhověl návrhu a určil vlastnické právo osoby zúčastněné na řízení k blíže specifikovaným věcem a uložil Svazku povinnost tyto věci osobě zúčastněné na řízení vydat včetně originálů majetkové a provozní evidence. Náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.
2. Osoba zúčastněná na řízení požadovala určení vlastnického práva a vydání předmětného majetku s tím, že dnem 31. 12. 2012, kdy vystoupila ze Svazku, zaniklo právo hospodaření Svazku k předmětnému majetku. Žalovaný návrhu vyhověl, jelikož dospěl k závěru, že nárok osoby zúčastněné na řízení vyplývá z veřejnoprávní smlouvy o založení Svazku, resp. ze stanov Svazku (dále také „stanovy“), které jsou její nedílnou součástí.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. V žalobě ze dne 1. 10. 2013 žalobce uvedl, že byl vedlejším účastníkem v předmětném správním řízení, jelikož specifikovaný majetek provozoval na základě smlouvy o provozu ze dne 17. 12. 1996. Jeho zájem na výsledku předmětného správního řízení nebyl žalovaným nijak zpochybněn. Proti výrokům I., II. a III. napadeného rozhodnutí nebylo možné podat odvolání a žalobce byl tímto rozhodnutím zkrácen na svých právech.
4. Uvedl, že drtivá většina majetku určeného v návrhu osoby zúčastněné na řízení má povahu nemovitého majetku, který může být pouze vyklizen. Na vyklizení předmětného majetku proto měl znít návrh, ale i zejména výroková část napadeného rozhodnutí. Přestože byl žalovaný na nezbytnost vyjasnění povahy věcí výslovně upozorněn, tak se s tímto upozorněním nikterak nevypořádal. Výrok znějící na vydání vodovodů, kanalizací a vodojemů není materiálně vykonatelný. Z tohoto důvodu označil napadené rozhodnutí za nicotné v celém rozsahu.
5. Rozhodnutí označil za nicotné i vzhledem k absentující pravomoci žalovaného. Osoba zúčastněná na řízení se domáhala vydání věcí vložených do hospodaření Svazku na základě smluv, které neměly veřejnoprávní povahu. Pokud by byl akceptován názor, že se jednalo o veřejnoprávní smlouvu, neměla osoba zúčastněná na řízení podávat návrh proti Svazku, jelikož ten jejím uzavřením teprve vznikl a nemohl tak být stranou smlouvy. Proto nemohl být ani stranou sporu vyplývajícího z veřejnoprávní smlouvy.
6. Napadeného rozhodnutí označil rovněž za nepřezkoumatelné z nedostatku důvodů, jelikož z něho není zřejmý vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů a právními závěry, z nichž žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel. Žalovaný vypořádal návrhy účastníků pouze okrajově, vůbec se nezabýval například otázkou absence pasivní legitimace Svazku, otázkou právní povahy vodohospodářského majetku a dalšími namítanými skutečnostmi. Jedinou částí odůvodnění, kde žalovaný nepoužívá rekapitulaci

právních předpisů a převzatých argumentů z jednotlivých podání tvoří první odstavec na straně 14 napadeného rozhodnutí. Pouhý jeden odstavec argumentačního zdůvodnění nenaplnuje požadavky přezkoumatelnosti.

7. Napadené rozhodnutí je v rozporu se zákonem č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“). S ohledem na charakter majetku, jehož vydání a provozování se osoba zúčastněná na řízení domáhala, měl žalobce za to, že tento majetek nelze samostatně provozovat zejména bez majetku, jehož se osoba zúčastněná na řízení domáhala v souvisejícím sporném správním řízení vedeným pod sp. zn. OOSC 448/2013 OOSC/9. Pokud by byl vydán jen majetek, který byl předmětem aktuálního řízení, a nikoliv majetek související a případným exekučním výkonem takového rozhodnutí bylo bráněno žalobci ve výkonu jeho práv a povinností z provozní smlouvy, mohlo by dojít k závažnému narušení plynulosti dodávek pitné vody nebo odvádění a čištění odpadních vod. Skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení neprokázala, jak hodlá zajistit provozování majetku po vydání napadeného rozhodnutí, bránila vydání napadeného rozhodnutí.
8. Z výše uvedených důvodů navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo označeno za nicotné, eventuálně aby bylo zrušeno.

III. Vyjádření žalovaného

9. V podání ze dne 11. 11. 2013 žalovaný uvedl, že o nedůvodnosti námitky faktické neuskutečnitelnosti a materiální nevykonatelnosti výroku II. napadeného rozhodnutí nejlépe svědčí skutečnost, že povinnosti uložené Svazku byly vykonány a specifikované věci byly vydány. Nadto uvedl, že mu nepřislušelo návrh navrhovatele jakkoliv měnit.
10. Svazek v průběhu řízení nevznášel námitku absence pasivní legitimace. K tomu navíc uvedl, že žalobce k této námitce není aktivně legitimován.
11. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval pouze záležitostmi a námitkami, které s předmětem řízení přímo souvisely, ostatními se opravdu nezabýval, nicméně má za to, že tím nebyla způsobena nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. V odůvodnění jasně a srozumitelně uvedl důvody a úvahy, které jej vedly k závěru o důvodnosti návrhu.
12. Námitky spatřující nezákonnost rozhodnutí v rozporu se zákonem o vodovodech a kanalizacích označil za zcela hypotetické a ničím nepodložené.
13. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

14. V podání ze dne 11. 10. 2013 a ze dne 22. 11. 2013 osoba zúčastněná na řízení zejména popírala zkrácení práv žalobce postupem správního orgánu, tím méně takovým způsobem, že by to způsobilo nezákonné rozhodnutí.

V. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

15. V podání ze dne 10. 12. 2013 žalobce opětovně uvedl, že nemovitý majetek „vydat“ nelze a Svazek se pouze formálně pokoušel plnit dle nicotného rozhodnutí. Nesouhlasil s tím, že žalovaný nemohl návrh nijak měnit ani se vyjadřovat k pasivní legitimaci Svazku. Správní orgán mimo jiné vázán § 2 a § 3 správního řádu musí zjišťovat skutkový stav, o němž

nejdou důvodné pochybnosti. Tyto okolnosti musí žalovaný zkoumat za dobu celého řízení, navíc s nimi byl seznámen prostřednictvím žalobce.

16. Zopakoval svou argumentaci ohledně nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z nedostatku důvodů.
17. Dále uvedl, že napadené rozhodnutí bude s největší pravděpodobností použito osobou zúčastněnou na řízení jako argument a důkaz v řízení o změně povolení žalobce k provozování předmětného vodohospodářského majetku.

VI. Replika žalobce k vyjádření osoby zúčastněné na řízení

18. V podání ze dne 23. 12. 2013 upozornil, že Svazek dne 12. 12. 2013 podal k probíhajícímu řízení vyjádření, ve kterém výslovně souhlasí s podanou žalobou a výslovně se ztotožňuje s věcnou a právní argumentací žalobce. V dalším setrval na svých názorech prezentovaných již v předchozím podání.

VII. Další vyjádření

19. V podání ze dne 28. 1. 2014 osoba zúčastněná na řízení upozornila na skutečnost, že žalobce argumentuje pouze tím, že využití napadeného rozhodnutí ho zkracuje na jeho právech. Zjevné je, že napadené rozhodnutí samotné se ho vůbec netýká. Argumentace žalobce újmou v jeho provozní činnosti je v tomto řízení zcela právně i věcně irelevantní. Svazek navíc v nynějším řízení nemá žádné procesní postavení, jelikož nepodal správní žalobu, ani včas neprojevil vůli být osobou zúčastněnou na řízení.
20. Ve věci bylo ze strany žalobce a osoby zúčastněné na řízení učiněno ještě mnoho podání, jejichž obsah není účelné obsáhle a v detailech rekapitulovat. V rámci těchto podání byla dále rozvíjena či rekapitulována zejména otázka pravomoci žalovaného vydat napadené rozhodnutí, nicméně rovněž se objevila otázka neexistence nároku osoby zúčastněné na řízení na vydání předmětných věcí a rovněž otázky, které se týkaly řízení o podílu osoby zúčastněné na řízení na peněžitém majetku Svazku. Konkrétně se jednalo se o podání osoby zúčastněné na řízení ze dne 10. 2. 2014, ze dne 26. 3. 2014, ze dne 26. 5. 2014, ze dne 10. 2. 2015 a ze dne 23. 8. 2017. Ze strany žalobce se jednalo o podání ze dne 5. 3. 2014, ze dne 17. 4. 2014, ze dne 1. 8. 2014, ze dne 8. 1. 2015 a ze dne 17. 4. 2015.

VIII. Posouzení věci soudem

21. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) shledal, že žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou. Ve smyslu § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), tedy přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení předcházející jeho vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
22. Soud k tomuto závěru dospěl zejména po detailním zvážení tvrzeného dotčení právní sféry žalobce. Zatímco tvrzení o zásahu do veřejných subjektivních práv prostřednictvím napadeného rozhodnutí (příp. prostřednictvím předcházejícího řízení) představuje podmínku pro aktivní procesní legitimaci žalobce, tak schopnost prokázat tento zásah v řízení o žalobě již představuje samotnou otázku důvodnosti žaloby (srov. Blažek, T. a kol. *Soudní řád správní – online komentář*. C. H. Beck, 3. vydání, 2016, komentář k § 65). Soud se neztotožnil s názorem osoby zúčastněné na řízení, že žalobce nemohl podat žalobu v případě, kdy Svazek (ve sporném správním řízení odpůrce) tuto

obranu sám nevyužil. Žalobce totiž splnil podmínku tvrzené újmy, která měla mít svůj původ v napadeném rozhodnutí. Z hlediska právní úpravy nebylo pro posouzení aktivní procesní legitimace žalobce významné, zda správní žalobu podal rovněž hlavní účastník sporného správního řízení.

23. Napadeným rozhodnutím bylo určeno vlastnické právo osoby zúčastněné na řízení (výrok I.) a Svazku bylo uloženo, aby osobě zúčastněné na řízení vydal blíže specifikované vodovody a kanalizace (výrok II.). Dále bylo Svazku uloženo, aby osobě zúčastněné na řízení vydal originály majetkové a provozní evidence těchto vodovodů a kanalizací v rozsahu ustanovení § 5 zákona o vodovodech a kanalizacích (výrok III.). V nynějším soudním řízení se Svazek (ve sporném správním řízení v postavení odpůrce) nenachází v žádném procesním postavení, jelikož se včas nevyjádřil k tomu, zda bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.
24. S žalobcem bylo ve správním řízení jednáno jako s vedlejším účastníkem ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu, jelikož žalovaný nevyloučil možnost, že může být výsledkem řízení dotčen na svých právech. Ve správním řízení žalobce uvedl (a shodně i nyní v řízení soudním), že v případě vyhovění návrhu osoby zúčastněné na řízení na vydání předmětného majetku dojde k zásadnímu zásahu do jeho smluvních a zákonných práv.
25. K tomu soud upozorňuje zejména na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2018, čj. 26 Cdo 4497/2017, ve kterém tento soud vyšel z právního názoru, že osoba zúčastněná na řízení dnem 1. 1. 2013 (v důsledku svého vystoupení ze Svazku) vstoupila v důsledku analogické aplikace § 680 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v rozhodném znění (dále jen „starý občanský zákoník“), do právního postavení pronajímatele předmětného majetku. Toto ustanovení starého občanského zákoníku říká, že *dojde-li ke změně vlastnictví k pronajaté věci, vstupuje nabyvatel do právního postavení pronajímatele a nájemce je oprávněn zprostit se svých závazků vůči dřívějšímu vlastníku, jakmile mu byla změna oznámena nebo nabyvatelem prokázána*. Žalovaný přitom definoval následující relevantní nesporné skutečnosti, ze kterých vycházel – předmětný majetek byl vložen osobou zúčastněnou na řízení do vlastnictví Svazku, který měl v době rozhodování žalovaného povinnost majetek převést a vydat zpět osobě zúčastněné na řízení. Na základě napadeného rozhodnutí tedy došlo ke změně vlastnictví k předmětnému majetku, nicméně nikoliv ke změně v postavení žalobce.
26. Spor o vydání předmětného majetku mezi Svazkem (dle výše citovaného rozsudku pronajímatel předmětného majetku do 31. 12. 2012) a osobou zúčastněnou na řízení (dle výše citovaného rozsudku od dne 1. 1. 2013 nový pronajímatel předmětného majetku) a jeho rozřešení žádným způsobem nezasahuje právní sféru žalobce. Spor není veden o majetek, který by byl ve vlastnictví žalobce, ani není veden ohledně uzavřené provozní smlouvy a z ní vyplývajících práv a povinností. Ačkoliv byl spor veden ohledně majetku, který měl žalobce v nájmu a byl smluvně zavázán k jeho provozu, tak se vyústěním sporu právní sféra žalobce nijak nezměnila, resp. provozní smlouva samotná a z ní vyplývající práva a povinnosti zůstaly vydáním napadeného rozhodnutí (určení vlastnického práva a uložení povinnosti Svazku vydat majetek osobě zúčastněné na řízení) nedotčeny.
27. Jelikož napadeným rozhodnutím nedošlo k dotčení závazkového vztahu vzniklého „provozní smlouvou“, ani k dotčení veřejnoprávního povolení k provozu předmětného majetku, nemohl být tímto rozhodnutím dotčen ani žalobce. V rámci žaloby ostatně spíše hypoteticky a v obecné rovině naznačuje, že by mohlo dojít k narušení jeho provozních

povinností, případně poukazuje na to, že napadené rozhodnutí osoba zúčastněná na řízení využívá v jiných správních řízeních, kde se domáhá změny, případně zrušení povolení k provozu, která byla vydána žalobci. Žádná z uvedených skutečností ovšem nepřesvědčila soud o tom, že by žalobce byl skutečně právně přímo dotčen (změna nebo zrušení jeho práv a povinností) prostřednictvím vydáním napadeného rozhodnutí v nynější věci. Na tomto závěru přitom nic nemění skutečnost, že s žalobcem bylo jednáno jako s vedlejším účastníkem ve sporném správním řízení.

28. K dotčení provozní činnosti žalobce by mohlo dojít pouze prostřednictvím speciálního správního řízení. Dle § 2 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích je provozovatelem vodovodu nebo kanalizace osoba, která tato *zařízení provozuje a disponuje povolením k jejich provozování vydaným krajským úřadem*. Napadené rozhodnutí nijak nezasahuje do právního postavení žalobce, jakožto strany „provozní smlouvy“ a veřejnoprávní povolení k provozování předmětného majetku může být zasaženo pouze v rámci správního řízení podle § 6 odst. 7 a 8 zákona o vodovodech a kanalizacích. Soud je tedy přesvědčen o tom, že žalobce nebyl vydáním napadeného rozhodnutí ve své právní sféře nijak dotčen.
29. Vzhledem k výše uvedenému bylo nadbytečné provádět navrhované dokazování a soud se taktéž nezabýval dalšími žalobními námitkami. Nicméně ohledně pravomoci žalovaného rozhodovat tento typ sporů odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2018, čj. 10 As 258/2017-176, a ve vztahu k dalším námitkám i na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2019, čj. 29 A 53/2013-795, ve kterém řešil v zásadě totožnou situaci a nad rámec k těmto námitkám vyjadřoval.

IX. Závěr a náklady řízení

30. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou, jelikož žalobce nebyl napadeným rozhodnutím nijak dotčen. Vzhledem k tomu, že ale nešlo podání žaloby „*zjevně neoprávněnou osobou*“, tak nebyl prostor pro odmítnutí žaloby ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního. Soud tedy v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 soudního řádu správního žalobu zamítl jako nedůvodnou.
31. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl*. Dle § 60 odst. 5 soudního řádu správního má *osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení*.
32. Žalobce neměl v řízení o žalobě úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost, tudíž mu náhrada nákladů nebyla přiznána. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil plnění žádné povinnosti, ve věci se rovněž nevyskytovaly důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. dubna 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu